

Bilag I. Om Udførselspræmier for Roesukker i Tyskland og andre Lande.

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 29de November 1888.

Udvalget har i behagelig Skrivelse af 27de f. M. udbedt sig Oplysning om Resultatet af de internationale Forhandlinger, der i Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aar førtes i London om Udførselspræmier samt med Hensyn til, at den i Bemærkningerne til Lovforslaget om midlertidige Forandringer i Afgiften af indenlandsk Roesukker og Toldafgifterne omtalte Sukkerpræmie i Tyskland ifølge de Udvalget foreliggende Oplysninger ere af en indirekte Art begjært Meddelelse om:

- a. Hvorledes fremkommer denne saakaldte Sukkerpræmie, og hvorledes beregnes dens Størrelse?
- b. Hvori bestaar den fra 1ste August d. A. stedsfundne Medsættelse af Præmien, og hvor stor er denne Medsættelse saavel paa Hund Raasukker som procentvis i Forhold til den tidligere Præmie?
- c. I hvilke andre Lande gives direkte eller indirekte Sukkerpræmie, og hvor stor er denne i saadanne Lande?

Saaledes foranlediget skal man til Oplysning om Resultatet af de paa den internationale Konference i London til Undertrykkelse af Sukkerudførselspræmier førte Forhandlinger fremsende det vedlagte Aftryk af den paa Konferencen den 30te August d. A. underskrevne Konvention med de dertil sig sluttende Deklarationer samt i Besvarelse af den øvrige Del af Forespørgslen ikke undlade at meddele:

Da man i Tyskland begyndte at bestatte Roesukkertilvirkningen, valgte man at lægge Skatten paa Bægten af Roerne, der leveres til Fabrikkerne, de og man tog ikke noget Hensyn til Roernes Sukkerholdighed. At denne Bestatningsmaade blev foretrukket, var vel særligt af Hensyn til den Lethed, hvormed Kontrollen her kan føres; thi det behøver jo blot at paases, at der ikke tilføres Fabriken andre Roer end de, der ere betede af Kontrolpersonalet. Roebestatingen havde dernæst ogsaa den for den begyndende Industri heldige Egenskab, at den virkede som en Spore for Roedyrkeren til at fremstille saa sukkerrige Roer som muligt, og for Fabrikanten til at udvinde saa meget Sukker som muligt af Roerne, og Tyskland har sikkert sin Bestatningsmaade at takke saavel for sin udmærkede Roesukkerkultur som for de store tekniske Fremskridt, som Fabrikationen har gjort. Men netop ved at vælge en indirekte Bestatning som Roebestatingen som Tyskland tillige ind paa det Præmie-system, der i saa høj Grad har bidraget til at fremkalde den yderst uheldige Stilling, hvori Sukkertilvirkningen for Tiden befinder sig, og som væsentlig har bidraget til den Overproduktion, hvorunder denne Industri alle Begne lider, hvad der i nedensølgende nærmere skal søges paavist.

At Roebestatingen er irrational kan ikke negtes, naar det erindres, at det er det færdige Produkt, Sukkeret, der ved Skatten søges ramt for derved at afsbøde det Tab i Toldindtægterne af Sukker, som den indenlandske Sukkerfabrikation ellers vilde medføre, thi Roebestatingen opfordrer, som ovenfor bemærket, Fabrikanten til at søge delvis at formindste Stattebyrden ved at udvinde mere Sukker, end der af Lovgivningsmagten er paaregnet at kunne udvindes af en bestemt Mængde Roer, og den svage Side ved Roebestatingen ligger ikke mindst i den Bansteligbed, som det